

АБУЛҲАСАН МОВАРДИЙ ИЛМИЙ МЕРОСИ: “АДАБ АЛ-ҚОЗИ” АСАРИДА ҚУРЬОНШУНОСЛИК УСУЛЛАРИ ЁХУД ИСЛОМ ҲУҚУҚИ МАНБАШУНОСЛИГИ – КИТОБ, СУННАТ, ИЖМОЬ, ҚИЁС, ИЖТИҲОД, ИСТИНБОТ, ИСТИҲСОН

Жўраев Зиёвуддин Мухитдинович

Мирзо Улугбек номидаги Ўзбекистон миллий университети “Манбашунослик ва архившунослик” кафедраси катта ўқитувчisi;

Ўзбекистон халқаро ислом академияси Исломшунослик факультети
“Исломшунослик ва Ислом цивилизациясини ўрганиш ICESCO” кафедраси докторанти
(DSc)

<https://doi.org/10.5281/zenodo.7489464>

Аннотация. Мазкур “Абулҳасан Мовардиий илмий мероси: “адаб ал-қози” асарида қуръонишунослик усуллари ёхуд ислом ҳуқуқи манбашунослиги – китоб, суннат, ижмоъ, қиёс, ижтиҳод, истинбот, истиҳсон” номли мақолада 964-1058 йилларда яшаган Абулҳасан Мовардийнинг сиёсий-ҳуқуқий таълимотлар тарихи, давлат бошқаруви назарияси тараққиётига салмоқли ҳисса бўлиб қўшилган илмий мероси таснифланган.

Калит сўзлар: Қуръон, Ислом, Аҳком, ал-Мовардиий, ҳуқуқ, сайлов, сунна, имомат, султон, қуръонишунослик усуллари, ислом ҳуқуқи, манбашунослик, китоб, суннат, ижмоъ, қиёс, ижтиҳод, истинбот, истиҳсон

НАУЧНОЕ НАСЛЕДИЕ АБУЛХАСАНА МОВАРДИ: МЕТОДЫ КОРАНИСТИЧЕСКОГО ИЗУЧЕНИЯ ИЛИ ИСТОЧНИКИ ИСЛАМСКОГО ПРАВА В ТРУДЕ "АДАБ АЛЬ-КАЗИ" - КНИГА, СУННАТ, ИДЖМА', СРАВНЕНИЕ, ИДЖТИХАД, ИСТИНБАТ, ИСТИХСОН

Аннотация. Эта статья Научное наследие Абулхасана Моварди: методы коранистического изучения или источники исламского права в труде "Адаб аль-кази" - книга, суннат, иджма', сравнение, иджтихад, истинбат, истиҳсон" описывает работу Абулхасана Моварди, жившего в 964-1058 годах под наследия которой внесла значительный вклад в развитие истории политico-правового учения и теории государственного управления.

Ключевые слова: Коран, Ислам, Ахкаам, Маварди, право, выбор, сунна, имамат, султан, методы коранистического изучения, источники исламского права, книга, суннат, иджма', сравнение, иджтихад, истинбат

THE SCIENTIFIC HERITAGE OF ABULHASAN MOWARDI: THE METHODS OF QURANISTIC STUDY OR THE SOURCES OF ISLAMIC LAW IN THE WORK OF "ADAB AL-QAZI" - THE BOOK, SUNNAT, IJMA', COMPARISON, IJTIHAD, ISTINBAT, ISTIHSON

Abstract. This article The scientific heritage of Abulhasan Mowardi: the methods of quranistic study or the sources of islamic law in the work of "Adab al-qazi" - the book, sunnat, ijma', comparison, ijtihad, istinbat, istihson" describes the work of Abulhasan Movardi, who lived in the years 964-1058 which made a significant contribution to the development of the history of political and legal doctrine and the theory of public administration.

Key words: *qur'an, islam, ahkom, al-mavardi, laws, government, election, sunna, imamat, sultan, he methods of quranistic study, the sources of islamic law, the book, sunnat, ijmo', comparison, ijtihod, istinbot, istehson.*

Абулҳасан Мовардийга оид “Усулиш шаръийай” мезонлари

461-фиқра: Жумладан ушбу “Усули аш-шаръийай” “Ахли ас-сунна вал-жамоъа” уламолари таълимотлари, ижтимоий қўллаб-қувватлашлари жиҳатидан тўртга: Китоб, Суннат, Ижмоъ, Қиёс каби ислом хуқуки манбаларига бўлиниши ҳақида ижмоъ қарори қабул қилинган. Улар:

- I. Китоб (Аллоҳнинг китоби – Қуръони карим);
- II. Суннат (Аллоҳнинг расули Мухаммад с.а.в. дунёвий ва диниятга таъаллуқли айтган сўзлари, фаолиятлари, хукмлари, урф-одатлари);
- III. Ижмоъ (Ислом динида Мухаммад с.а.в.га эргашган саҳоба, уммат, ичидан етишиб чиққан мужтаҳид мусулмон уламоларининг умуммиллат фойдасига ёхуд хилофи – зарарига нисбатан шаръий аҳкомлар чиқаришдаги яхлит адолатли ҳукми (фикри));
- IV. Қиёс (ижтиҳод, истинбот, истихсон) нарса ва ҳодисалар, аҳкомлар, таълимотлар борасидаги таҳлил ва солиштирма қиймати) кабилардан иборат.

Мужтаҳид аллома имом Абулҳасан Мовардийга кўра, “ал-Усулу аш-шаръийай” – (“Амалдаги ислом хуқуқининг манбаълари/усуллари”) хар доим ушбу тўрта асл/манбаъ/илдиз билан барқарор ҳисобланади: Китоб/Қуръон, Суннат, Ижмоъ, Қиёс. Ислом хуқуки манбаъшунослигини ишлаб чиқишида олимнинг ушбу барқарор ва бардавом илмларини алоҳида кўриб чиксак, бу илм тарғиботига озгина ҳисса қўшилган саналамиз.

Биринчи аслият/илдиз/манбаъ – Китобулоҳ/Қуръон бу Аллоҳнинг Китоби:

462-фиқра: Энг биринчи асл ўзак бу – Китобулоҳ/Аллоҳнинг китоби/Аллоҳнинг Ёзма манбаи. У шундай Ёзма манбаъики, у қўлингиз/иҳтиёргизда мавжуд нарсалардан бирортасини ва яна ортингизда қолган ҳеч бир нарсани ботил қилмайди/ йўққа чиқармайди. Аллоҳу таъоло (Қуръони каримдаги 45-Жосия сураси [9] 29-оятида) айтади:

هَذَا كِتَابُنَا يَنْظُقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَسْعِخُ مَا كُنْنُمْ تَعْمَلُونَ

Мана бу ёзувимиз (номаи аъмолингиз) сизларга ҳақиқатни айтур. Дарҳақиқат, Биз сизларнинг қилиб юрган амалларингизни (ушбу номаи аъмолга) кўчириб юрар эдик». Яна Аллоҳу таоло айтади:

Аллоҳу таъоло (Қуръони каримдаги 6-Анъом сураси [10] 38-оятида) айтади:

وَمَا مِنْ ذَبَابٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٌ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمِّمَ أَمْنَالُكُمْ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ

Ердаги бирор жонивор ва бирор икки қаноти билан учадиган парранда йўқки, (улар ҳам) сизлар каби умматлар бўлмасалар*. Китобда (Лавхул-Маҳфузда) бирор нарсани (ёзмасдан) қолдирмаганмиз. Сўнгра (ҳамма умматлар) Парвардигорлари (ҳузури)га жамланурлар.

Яна Аллоҳу таоло (Қуръони карим 42-сураси [11] нинг 10-оятида) айтади:

وَمَا احْلَقْنَا فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكِّلُثٌ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

(Эй, Мухаммад!) Айтинг: «Сизлар ихтилоф қилган ҳар бир нарсанинг ҳукми Аллоҳга ҳаволадир. Мана шу Аллоҳ Раббимdir. Унга таваккул қилдим ва Унга илтижо қилурман». [12]

I. Китоб¹: Қуръон ал-карим: 462-фиқра: Зеро, асл (“Усули шаръийя”)нинг энг биринчиси, у – Аллоҳнинг Китоби(Қуръон ал-карим)дир. Шунинг учунки, уни олдиндан ҳам ортидан ҳам бирор нарса ҳеч қачон ботил қилолмайди. Аллоҳу таълонинг айтишича: “هذا كتابنا ينطق عليكم بالحق”² Қуръони карим, Жосия сураси, 29-ояти: (“Мана бу ёзувимиз (номаи аъмолингиз) сизларга ҳақиқатни айтур.”) و قال: “ما فرطنا في الكتاب من شيء”³ Анъом сураси, 38-ояти: (“Китобда (Лавхул-Махфузда) бирор нарсани (ёзмасдан) қолдирмаганмиз”); و قال: “وما اختلفت فيه من شيء فحكمه إلى الله”⁴ Қуръони карим, Шуро сураси, 10-ояти: (“Эй Мухаммад, айтинг:) Сизлар ихтилоф қилган ҳар бир нарсанинг ҳукми Аллоҳга ҳаволадир”);

I. Китоб эса учта нарсани қамраб олади: амр, наҳа ва хабар.

- Амр эса учта асосга таянади: вожиб, истиҳбоб ва мубоҳ;
- Наҳа эса таҳрийм, кароҳат ва танзихга эътибор қаратади;
- Хабар эса маҳлуқотлар: олам ва одам яратилиши, мақсад ва моҳияти, оқибат ва натижасини таҳдил қиласиди. [5]

Аллоҳнинг Китоби/Қуръони карим ўз ичига нималарни қамраб олади:

463-фиқра: Аллоҳнинг Китоби карим ўз ичига учта асосий нарсани қамраб олади: Амр/ буюрмоқ; наҳа/ қайтармоқ; хабар/ ўтмиш, кечмиш ва келажак ҳақида маълумот бермоқ.

464-фиқра: Қуръони каримда (тариҳ китобларига ўхшамаган батағсилроқ) бўлиб ўтган ўтмиш ва бўлаётган кечмиш ва келажақдаги нарса ҳодисалар ҳақида илмий истихбор/ахбаротлар талаб даражасида қамраб олинмаган. Аммо унда истихбор ва истифҳом/ савол-жавоблар келтирилган. Бундан кўзланган мурод тақрийр/ қатъий қарор қабул қилишни ўргатиш ҳамда ваъийд/ қиёмат азоб уқубатидан огоҳлантириш муҳокамалари юритилганлигидир.

465-фиқра: Ушбу юқорида Қуръони карим оятларидан келтирилган иқтибослар, ибораларни қайд этишдан мақсад ҳар ким ўзининг ҳаддини билсин учун келтирилди. Айтилганидек, албатта Қуръони карим эълом/барча хабарларини ва илзом/ қилиниши лозим бўлган нарсаларни ўз ичига қамраб олганини кўриш мумкин.

466-фиқра: Бас, Эълом(Эълон) бу – ваъда ёки ваъийддир. Қуръони карим насс/хужжатларидан биронтасигаям халақит бермайди. Уни келтиришидан Аллоҳнинг ирода қилган нарсаси шуки, кишиларни ваъда ва ваъийдга кўра иш кўришидан огоҳлантириш Аллоҳнинг ўзига хос барқарор суннатидан дарақдир.

467-фиқра: Илтизомга келсак бу – амр(буйруқ) ва наҳа(қайтариқ).

468-фиқра: Амрга келсак бу – инсонни ўз феъл-авторига кўра, Аллоҳга ибодат(барча фаолият)да (адолатла) бардавом бўлишга чақирав.

469-фиқра: Наҳага келсак бу – инсонни ўз феъл – авторига кўра, Аллоҳга ибодат(эзгу амаллар) қилишни тарқ этишидан қайтариш...[13]

Абулҳасан Мовардий ўзининг “Адабул қози” асарида ижтимоий муаммоларни қайта кўриб чиқар экан Қуръони карим, ҳадиси шарифлар, Ижмо ва Қиёс усулларига кўп марталаб мурожаат қилганини кўришимиз мумкин. Бу ҳақда китоб асосида тасдиқлаш мумкин [14]. Бугунги маъruzamiz учун ажратилган ҳажм чеклангани боис биз мақоламиз

¹ ابو الحسن ماوريدي. أدب القاضي. بغداد: محي هلال السرحان. 1971. 1-جوز. ص. 367-277

² قرآن الكريم: سورة الجاثية، 29-ية.

³ قرآن الكريم: سورة الانعام، 38-ية.

⁴ قرآن الكريم: سورة الشورى، 10-ية.

давоми бўлган Ислом ҳукуқи манбашунослигига оид Усулул Фикхнинг қуидаги мавзуларига кейинги илмий мақолаларимизда тўхталишни лозим топамиз. Улар қуидагилар:

Иккинчи аслият/илдиз/манба – Суннат: ...

Учинчи аслият/илдиз/манба – Ижмо: ...

Тўртинчи аслият/илдиз/манба – Қиёс: ...

فصل: الاصول الشرعية

Фقرة. او لا الكتاب (القرآن الكريم): ما يشتمل عليه الكتاب...؛ اقسام الأمر...؛ اقسام النهي...؛ شرائع من قبلنا...؛ 461- فصل: آيات الحكم...؛ 1 – العموم والخصوص...؛ من اين تؤخذ ادلة التخصيص...؛ امثلة ذلك...؛ تخصيص العموم بالقياس...؛ فصل: 2 - المفسر والمجمل...؛ فصل: 3 – المطلق والمقييد...؛ و الفصل الثاني: فصل: 4 – الابيات و النفي...؛ النفي المتجرد عن الابيات...؛ ما اجتمع فيه نفي و اثبات ...؛ الاستثناء...؛ الشرظ...؛ الغاية...؛ فصل: 5 – المحكم والمتشابه...؛ فصل: 6 – الناسخ والنسخ...؛ 1 – ما يقع فيه النسخ...؛ 2 – ما يقع به النسخ...؛ 3 – احكام النسخ...؛ 4 – احوال النسخ...؛ 5 – زمان النسخ...؛ 6 – دلائل النسخ...؛ 7 – الفرق بين التصييص و النسخ...؛

Тадқиқотимиз юзасидан келтириб ўтсак “Адаб ул-қози” асарида Абулҳасан Мовардий Қуръони каримдан келтирган иқтибосларни кўриб чиқсан мақсадга мувофиқ иш саналарди. Мазкур тадқиқ этилаётган мавзуларда Олим эътироф этган, У томонидан ишлаб чиқилган “Усули шаръий”нинг манбаларидан энг аввалгиси деб топилган ислом ҳукуқи манбаси **Китоб**(Қуръони карим)да қайси суралар ва улардаги қандай ояти карималарга таянганини билиб олиш мумкин. Улар: Жосия, Анъом, Шўро, Бақара, Наҳл, Нисо, Моида, Аҳзоб, Тавба, Нур, Ҳажж, Нур, Муззаммил, Исро, Тавба, Оли Имрон, Талоқ, Мухаммад, Талоқ, Аҳқоф, Марям, Шўро, Ҳажж, Намл, Юнус, Мумтаҳана, Анфол, Мужодала, Соффот, Мұминуун, Фалақ каби суралар ва улардаги ояти карималарга асосланган ҳолда қуръоншунослик илми ривлжига буюк ҳисса қўшган [15]. Жумладан, мавзунинг “Усули аш-шаръиййа”нинг фасллари “Китоб” доирасида Қуръони карим суралари ва оятларидан фойдаланиб истидлол келтирганини қуида кўриб чиқамиз:

Китоб усулларини асослашда келтирилган Қуръони карим сура ва оятлар фасллар кесимида: Жосия: 29; Анъом: 38; Шўро: 10; Бақара: 228; Наҳл: 123;

1-Фасл: Оётил Аҳком: Нисо: 23; Моида: 33-34; Бақара: 228; Аҳзоб: 49; Моида: 38; Тавба: 5; Нисо: 11; Нур: 2; Нисо: 25; Ҳажж: 36; Моида: 37;

2-Фасл: ал-Муғассар вал-Мужмал: Анъом: 141; Бақара: 43; Нисо: 77; Нур: 56; Муззаммил: 20; Бақара: 43; Нисо: 77; Нур: 56; Муззаммил: 20; Анъом: 141; Бақара: 275; Бақара: 43; Нисо: 77; Нур: 56; Муззаммил: 20;

3-Фасл: ал-Мутлақ ва Муқайяд: Моида: 6; Нисо: 43; Моида 89., Бақара: 196; Моида: 101., 95; Нисо: 23; Исро: 31; Нур: 33; Тавба: 36; Оли Имрон: 75; Бақара: 229., 282; Талоқ: 2;

4-Фасл: Ал-Исбот ван-Нഫافا: Моида: 36; Нисо: 92; Нур: 4-5; Нисо: 92; Мухаммад: 18; Бақара: 196; Талоқ: 4; Моида: 89; Бақара: 187., 222;

5-Фасл: ал-Мұқам вал-муташобих: Оли Имрон 7., 7; Нисо: 23; Моида: 90; Нисо: 11; Аҳқоф: 14; Бақара: 233; Нисо: 12., 186; Марям: 1; Шўро: 1; Анъом: 151; Исро: 33; Анъом: 141;

6-Фасл: ан-Носих вал-мансух: Ҳажж: 52; Намл: 101; Нур: 4; Бақара: 106., 180; Наҳл: 101; Юнус: 15; Бақара: 180; Нисо: 11; Мумтаҳана: 10; Бақара: 240; Нисо: 11., 15; Анфол: 65., 66; Муззаммил: 2; Исро: 79; Бақара: 184., 185; Мужодала: 12., 13; Соффот: 102; Бақара: 221; Моида: 5; Нисо: 23; Мұминуун: 5-6; Бақара: 234., 240., 281; Фалақ: 1; Нисо: 15; Нур: 2; каби оятларга таянган ҳолда ўз фиқхий қарашларини асослаганини кўриш мумкин.

II. Суннат:⁵ 769-фиқра: Суннат: “Усули шаръий”нинг асл илдизларидан иккинчиси “Суннат”. 769-Фقرе: - و ما الأصل الثاني من اصول الشرع فهو سنة الله صلي الله عليه و سلم. (“Суннат”) – Расулуллоҳ с.а.в.нинг хатти ҳаракатлари, фаолияти, сўзлари ва ҳоказолар. Аллоҳ таъоло энг юборган Расулларининг охиргиси албатта Аллоҳнинг Пайғамбари, комиллика етказилган шариъати, Аллоҳу таъоло унга махфий бўлиб келган мужмал(қисқа) ёхуд муташобих(ўхшаш) нарсаларни очиқ, шаффооф ҳолатда баён қилиб бергани ҳамда уларнинг аниқ баёнлари асосида уммат манфаъати ўйланган мукаммал шариъат аҳкомлари қонунчилиги қайд этилди. Аллоҳу таъоло:

و أَنْزَلْنَا إِلَيْكُم مِّنَ الْكِتَابِ مَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمْ (Биз пайғамбарларни) ҳужжатлар ва китоблар билан (юборганмиз) Куръони карим, Нахл сураси, 44-оят. Сизга эса одамларга нозил қилинган (маълумотлар)ни баён (тафсир) қилиб беришингиз учун ва тафаккур қилсинлар, деб бу Зикр (Куръон)ни нозил қилдик.

❖ Суннат – амалиёт учун ҳужжат бўла оладими? حجية السنة:

770-фиқра: Аммо, лекин, бироқ, бу мавзуда сўзлашдан олдин шуни қайд этиш лозимки, инсонлар зиммасидаги вожиб шартлардан бири сифатида уммат ўз тоъат ва ибодатларини бажариш мажбуриятига кўра, шариъат аҳкомларида уларнинг манфаъати учун белгиланган ҳукмларни қабул қилишда ва мисол учун мусулмонларга Аллоҳнинг амрлари(буйруқлари)ни бажариш билан биргалиқда Аллоҳнинг инсонлар амалга ошириши мумкин бўлмаган, инкор этган нарсаларидан тийилиш кабилар:

كُرْيُونِيَ كَارِيمٌ، خَاطِرُ سُورَةِ الْمُنْذِرِ، 7⁷ ... وَ مَا أَنْتَمُ رَسُولُ فَخْدُوهُ وَ مَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَأَنْتُهُوا. (‘... رسُولُ الْمُنْذِرِ’ رَسُولُ الْمُنْذِرِ، 7⁷ ... وَ مَا أَنْتَمُ رَسُولُ فَخْدُوهُ وَ مَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَأَنْتُهُوا). Расулуллоҳ сизларга келтирган нарсани олингиз, у сизларни қайтарган нарсадан қайtingиз... ва Аллоҳдан қўрқингиз! Албатта Аллоҳ жазоси қаттиқ зотdir”).

771-фиқра: – Бас, Расулуллоҳ Мұҳаммад с.а.в.нинг уммати учун иккита ишни бажариш вожиб амал саналади. Улардан бири: “ал-Баён” – очиқчасига тушунтириш ишлари олиб бориш ва иккинчиси: “ал-Балوغ” (Аллоҳнинг амру наҳаларини инсонларга етказиб қўйиш). Аллоҳу таъоло айтадики:

يَا إِيَّاهُ الرَّسُولُ بَلَغَ مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِّنْ رَبِّكُمْ وَ إِنْ لَمْ تَقْعُلْ فَمَا بَلَغَ رَسُولَهُ⁸ (‘... رسُولُ الْمُنْذِرِ’ رَسُولُ الْمُنْذِرِ، 67-оят: (“Эй Расул! Роббингиздан Сизга нозил қилинган нарса (оятлар)ни (одамларга) етказинг! Агар (буни) қилмасангиз, унинг рисоласи (топшириғи)ни етказмаган бўлурсиз”).

772-фиқра: Бас, Расулуллоҳ с.а.в. уммати зиммасидаги яна иккита ишни амалга ошириши вожиб амаллардан бири саналади. Улардан бири: муслим банда ўзининг тоату ибодатини бажарар маҳалда Аллоҳнинг сўзларини чин дилдан самимий қабул қилмоқлиги. Иккинчиси: Расулуллоҳ с.а.в. айтганлариdek, Унга Аллоҳдан юборилган ахбаротларни етказмоқлигидек:⁹ (“لَيَلِغُ الشَّاهِدُ مِنْكُمْ الغَائِبُ ” – “Воқеъликда гувоҳ бўлганларингиз, у ерда йўқларингизга маълумотни етказингиз”). Расулуллоҳ с.а.в. айтадиким: “بَلَغُوا عَنِيْ وَ لَا تَكْذِبُو عَلَيْ¹⁰ فَرِبْ مَبْلَغٌ اُوْعِيْ مِنْ سَامِعٍ وَ رَبْ حَامِلٍ فَقَهَ الِّيْ مِنْ هُوَ اَفْقَهٌ مِنْهُ ” (‘... رسُولُ الْمُنْذِرِ’ رَسُولُ الْمُنْذِرِ، 67-аяти – “Менинг сўзларимни Етказингиз! Лекин менинг сўзларимга ёлғон қўшмангиз. Кўпинча, кимдандир эшитилган сўзни ақлингизда

⁵ ابو الحسن ماوردي. أدب القاضي. –بغداد:||محى هلال السرحان. 1971. 1-جوز. ص. 450-368.

⁶ قرآن الكريم: الحل:44-آية.

⁷ قرآن كريم: الحشر. 7-آية.

⁸ القرآن الكريم، سورة المائدة، الآية – 67.

⁹ أبو داود. و ابن ماجه عن ابن عمر بلفظ "ليبلغ شاهدكم" أبو الحسن ماوردي. أدب القاضي. –بغداد:||محى هلال السرحان. 1971. 1-جوز. ص. 329.

¹⁰ غائبكم

ابو الحسن ماوردي. أدب القاضي. –بغداد:||محى هلال السرحان. 1971. 1-جوز. ص. 329.

кўпроқ таҳаммул қилмагуningизгача, чархлаб, қиёслаб кўрмагуningизгача ёки ахборотдан сизни воқиф қилувчини текшириб кўрмай туриб, ишониб кетавермангиз”).

– 773-фиқра: Расулуллоҳ с.а.в.дан ворид бўлган нарсаларни оламлардаги барча инсонларга етказиш/таблица этишларига иқтидорлар ожиз саналадилар. Ва яна бир бор ожиз қолдирилгандирлар. Шунингдек, Расулуллоҳ с.а.в. замондошларидан ҳозир бўлган саҳобасининг сұхбат жараёнидан холи бўлган учинчи шахсга яъни, мавжуд бўлмаган саҳобасига нақл қилиши учун, хабарни муҳтасар тарзда унга етказишга ким ҳам тайёргарлик кўра олади. Бунга инсон ожиз ҳисобланади. Бу иш амри маҳол саналиб, уни бирор киши етказиб беришга ожиз.

– 774-фиқра: Бирор нарса абадиятга боқий қолмагай. Аммо лекин ҳар бир асрдан асрга келиб кетувчи киши зиммасига Расулуллоҳ с.а.в. томонидан ўтган асрлардан тақдим этилган суннатга оид нарсаларга амал қилишлари шарт. Расулуллоҳ с.а.в.дан бўлган ахбаротни илк ислом ёйилган асрларидан кейинги асрларда яшовчи кишига нақл қилинган нарсаларга эътиборли бўлиш ҳар бир салаф учун ҳамда халафга шарт. Зотан, Расулуллоҳ с.а.в.нинг суннати санияларини абадиятга етказишга хизмат қилиш ва уни Аллоҳнинг шариъатига амал қилувчи барча кишиларга етказиш шарт.

– 775-фиқра: Расулуллоҳ с.а.в.дан нақл этиб келтирилаётган ахбаротларнинг асрлараро замонлар ва даврларда ҳаёти дунёга келадиган ҳар қандай аҳоли вакиллари зиммасига, ва ҳар бир келгуси асрларда уни қабул қилиши вожиб амаллардан бири бўл қолаверади.

– 776-фиқра: Худди шунингдек, Расулуллоҳ с.а.в.дан келган ахбаротлар “Усули шаръийа”нинг асл илдизларидан бири бўлиб қолади. ... қуйидаги матнларда худди шу тартибда асосли фиклар келтирилганини кўриш мумкин:

انواع الأخبار...؛ 1 – أخبار الإستفاضة...؛ 2 – أخبار بين أخبار الإستفاضة و أخبار التواتر...؛ ما يسْتُؤْيِ فيه الخبران...؛ 3 – أخبار الأحادي...؛ أ – أخبار المعاملات...؛ ب – أخبار الشهادات...؛ ج – أخبار السنن و العادات...؛ هل العدد معتبر في أخبار الأحادي...؛ خبر الواحد اذا عارضه اصل...؛ فصل...؛ احوال الرواية...؛ 1 – صفات الراوي...؛ خبر الاعمي والعبد...؛ أخبار النساء...؛ فصل: 2 – شروط التحمل...؛ فصل...؛ 3 – صفة الاداء...؛ الفرق بين الشهادة والحديث...؛ الالفاظ التي تبني عن كيفية التحمل...؛ عودة الى الفرق بين الشهادة والحديث...؛ نسيان الراوي او انكاره للحديث...؛ عمل الراوي بغير روایته...؛ تفسير الراوي للحديث...؛ فصل: عدالة الرواية و قبول حديثهم...؛ حكم من عرف من الرواية بالتدليس...؛ فصل: 5 – احوال نقل السماع...؛ رواية معنى الحديث...؛ النقص من الفاظ الخبر...؛ الزيادة في الخبر...؛ فصل: احكام المتنون المنقوله او السنن المروية...؛ مصادر السنة...؛ 1 – اقوال الرسول (ص)...؛ 2 – افعال الرسول (ص)...؛ اقرار الرسول (ص) الناس...؛ فصل: ما يجب بيانه بالسنة...؛ فصل: ما يلزم العمل به من السنة...؛ حكم السنة اذا افترن بها اصل آخر...؛ 1 – ان يقترن بها كابي فикралар асосида асосий тушунчаларни берган.

Абулҳасан Мовардийнинг “Усули шаръий” таълимоти 2-манбаси – “Суннат” усулларини асослашда келтирилган Куръони карим сура ва оятлар фасллар кесимида: ҳам Куръони каримдаги Наҳл, Ҳашр, Моида, Ҳужурот, Бақара, Нисо, Бақара, Аҳзоб, Ҳуд, Нажм каби сураларидан асосланган ҳолда ижтиход тамойилларини мустаҳкамлаб чиқсан. Куръони карим суралари ва оятларидан ўз ўрнида қўйидагича қайд этади: “Ҳужиятус суннат”: Наҳл: 44; Ҳашр: 7; Моида: 67; Фасл: Аҳвол ар-ривот: Ҳужурот: 6; Фасл: шурут ат-таҳмил:; Фасл: Сифт ал-адо:; Фасл: Аҳволи аснод:; Фасл: Аҳволи нақл ис-симъ: Бақара: 283; Фасл: Аҳкомул- мутунил манқула ав ас-сунанул-марвийя: Нисо: 59; Бақара: 222; Аҳзоб: 21; Ҳуд: 97; Фасл: Мо яжибу баёнаҳу бис суннати: Нажм: 4; Фасл: Ма ялзамуул ъамалу бихи мин ас-суннати:; каби мавзуларда ҳам Куръони каримга асосланган.

III. Ижмөй:¹¹ 986-фиқра/модда: “Усули шаръий”нинг учинчи асл илдизларидан бўлиб у – “Ижмөй” деб номланади. “Ижмөй” – ўз навбатида мусулмон уламолари/ “аҳл ул-илм”нинг $\frac{2}{3}$ “истифоз ул-иттифоқ” шаръий аҳкомларни ишлаб чиқиш, қайта кўриб чиқиш, ислоҳ этиш, қиёслаш жараёнларида айтган сўз(хукм/муҳкам)лари устига қурилган “туруқ ул-истинбот”/Куръони карим сураси ва оятларидан ижтиҳод асосида танлаб олинган янги хукм ва ашёвий далиллар ва аҳкомлар/ “далоил ул-аҳком” жиҳатидан “аҳли илм”нинг аксарияти эъироф этиши, рухсат беришидир. Бундай вазиятда замон уламолари/“аҳл ул-аср” ихтилоф келтирмаслар. Олдинги “Аҳл ул-илм(Аҳл ул-ъаср)” томонидан келтирлган кучли мисолларнинг аксарияти кейниги давр/асрлар “аҳл ул-илм”ларида ҳам унинг амал қилиши юқори фоизда/ “истифозатиҳи” таъминланган бўлади.

Олдинги замонлар “аҳл ул-илм”/уламоларидан кўра, юқорироқ аниқликда “истифоза” хукмлар ишлаб чиқилаётганда кейинги даврлар “аҳл ул-илм”/уламосининг қарашлари илк давр “аҳл ул-илм” сўzlари таъсиридан ташқарига чиқиб кетилмаслигига эътибор қаратиласди. Бундай ҳолатда ўзаро мувофиқликдаги ёки хилофлиқдаги вазият сақланиб қолиши керак. Зотан бу – “ҳадд ул-ижмөй”/“Ижмөй чегара”си саналади.

987-фиқра/модда: Ваҳоланки бу чегара асрлар давомида “Аҳком” / адолатли хукмлар, қарорлар ишлаб чиқишида энг асосий ҳужжат ҳисобланади.

988-фиқра/модда: бир қавмики, ижмөйнинг имкониятларини инкор этган бўлса, ва яна бири унинг далилларини ва яна бир унинг ҳам далили ва имкониятларини инкор этади.

989-фиқра/модда: ҳар иккала сўз ҳам фосид саналади. Зоро, Аллоҳу таъюл айтадики: "وَاتَّبَعَ سَبِيلَ مَنْ أَنْابَ إِلَيْيَهُ" ¹² ("Менга тавба қилган кишларнинг йўлига эргашинг") Куръони карим, Луқмон сураси, 15-ояти;

Мазкур оятдан олинадиган истинбот ва истидлол шуки, Аллоҳнинг таъкидлашига кўра, улар (“аҳли илм”)га эргашмоқлик билан ижмөйнинг имкониятлари кенглигига, уларни инкор этмасликка чақирган ҳолда у (“аҳли илм”)лар ижмөй имкониятларидан келиб чиқсан ҳолда улар иттифоқ қилган нарсалари мўмин-мусулмонлар зиммасига вожиб амал эканига далил саналади. Шундай қилиб, Аллоҳу таъюл мусулмонларни ўзаро ихтилофга ومن يشاقق الرسول من بعد ما تبين له الهدى و يتبع غير سبيل \ 75 ب المؤمنين نوليه ما: " ¹³ بـ الامة" ("Кўпгина ҳидоят аниқ бўлгандан кейин Расулга мухолифлик қилса ва мўминлар йўлидан ўзгасига эргашса, Биз уни ўзи кетаётган йўлига қўйиб берамиз") Куръон ал-карим, Нисо сураси, 115-ояти.

990-фиқра/модда: “Махзурот” борасида уламолар ихтилофга боришган. Кейинчалик таъкидларига кўра айтишдики: Аллоҳу таъюл: "وَاعْتَصُمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعاً وَلَا تَنْفِرُوا" ¹⁴ Ҳаммангиз Аллоҳнинг “арқон”и (Куръонни) маҳкам тутинг ва фирмаларга бўлинманг” Куръон ал-карим, Оли Имрон сураси, 103-ояти. Аллоҳнинг Пайғамбари Мухаммад с.а.в.айтган: "الإِمَامَةُ لِلَّهِ" ¹⁵ ("Бир ҳужжат устида умматим жамъ бўлади, ундан озгинаси қўшилмайди"; "المجتمعَةُ حَجَةٌ عَلَى مَنْ شَدَّ عَنْهَا" ("Контм خير امة اخرجت للناس" ¹⁶; "Одамларга чиқарилган (маълум бўлган)" Куръон

¹¹ ابو الحسن ماوردي. أدب القاضي. -بغداد:||محى هلال السرحان. 1971. 1-جوز. ص. 450-487.

¹² القرآن الكريم، سورة للقمان، آية – 15.

¹³ القرآن الكريم، سورة النساء، الآية – 115.

¹⁴ القرآن الكريم، سورة آل عمران، الآية – 103.

¹⁵ لم اجد. ابو الحسن ماوردي. أدب القاضي. -بغداد:||محى هلال السرحان. 1971. 1-جوز. ص. 451.

¹⁶ القرآن الكريم، سورة آل عمران، الآية – 110.

ал-карим, Оли Имрон сураси, 110-ояти; "مенинг умматим ҳеч қачон бирор залолат устида бирлашмайди" каби худди шундай асосли фикрлар қуида келтириб ўтилганини таъкидлаш ўринли:

فصل: ثانياً – الأجماع: فصل: 1 – ما ينعقد عنـه الجمـاع...؛ فـصل: 2 – ما ينـعـقد بـه الـاجـمـاع...؛ فـصل: 3 – ما يـسـقـرـبـه الـاجـمـاع...؛ فـصل: 4 – مـعـارـضـة الـاـخـلـافـ وـالـاجـمـاعـ...؛ نـقـلـ الـاجـمـاعـ وـثـبـوـتـه بـخـبـرـ الـواـحـدـ...؛

Абулҳасан Мовардийнинг "Усули шаръий" таълимоти 3-манбаси – "Ижмоъ"да хам Қуръони каримдаги Луқмон, Нисо, Оли Имрон, Бақара каби суралар ва улардаги мавзуга дахлдор ояти карималарга асосланган ҳолда ижтиҳод кўрсатмаларини қуидаги ўринларда келтирган.

"Ижмоъ" усулларини асослашда келтирилган Қуръони карим суралар ва оятлар фасллар кесимида: Луқмон: 15; Нисо: 115; Оли Имрон: 103., 110; Бақара: 143; Фасл: Ма янъақиду Ѹнҳу ал-ижмоъ; Фасл: ма янъақиду биҳи ал-ижмоъ: Оли Иммрон: 18; Нисо: 58; Бақара: 269; Фасл: Ма ястакрру биҳи ал-ижмоъ:; Фасл: Муъоризатул ихтилофи вал-ижмоъ:;

IV. Қиёс:¹⁸ Қиёс – у икки муқаддима/асосдан иборат бўлиб, биринчиси: "ал-Ижтиҳод" (пировард натижа) ва иккинчиси: "ал-Истинбот" (қиёсий натижа орқали энг янги фикр олиш). биринчиси: "ал-Ижтиҳод"¹⁹ 1101-фикра: Бас ижтиҳод, нафсни ҳаракатга келтириш, интилиш орқали пировард натиҷага эришишдир. Ижтиҳоднинг талаб қилинган натиҷасини қўлга киритиш учун киши қатъий жидду жаҳд орқали мурод-мақсадига эриша олади ёки эриша олмайди. Гўёки у, душманга қарши курашишда нафсни қийнаш, ашаддий ва қаҳрли бўлишдек интилиш/ижтиҳодга ўхшайди. Ижтиҳод – у, бирор нарсага далолат/йўл кўрсатадиган восита орқали ишларни юритишда илмий аниқликка, тўғриликка/салоҳиятга эришишдир.

1102-фикра: Имом Шофеъий р.х. ўзининг "ар-Рисола" китобида қайд этишича, Аби Ҳурайра ўғлининг "Ижтиҳод" бу "Қиёс"дир сўзига нисбатан иккаласи бир-бирига ўхшаш бир сўздир, дейди.

1103-фикра: Зеро, Шофеъий р.х. ушбу китобида айтишича: "албатта "ижтиҳод"нинг маъноси "қиёс"нинг маъноси"дер".

1104-фикра: "манус/қуръон оятлари, ҳужжат"дан бўлмаган ҳукмларга у (ижтиҳод ва қиёс) билан васила/эришиш мумкин бўлинса, демак ўша маъно ирова қилинади.

1105-фикра: Ижтиҳод ва Қиёснинг ўртасидаги фарқи.

Албатта "Ижтиҳод" - у ҳақда юқори(1101-фикра)да тавсифланганидек "طلب الصواب" - بالأـمـارـات الدـالـة عـلـيـهـ" Бас ижтиҳод, нафсни ҳаракатга келтириш, интилиш орқали пировард натиҷага эришишдир. Ижтиҳоднинг талаб қилинган натиҷасини қўлга киритиш учун киши бор кучи билан қатъий жидду жаҳд орқали барча имкониятларини ишга сафарбар қилган ҳолда мурод-мақсадига эриша олади ёки эриша олмайди,:;

Албатта "Қиёс" - у "Фаръ ва асл" ўртасидаги фикрни жамлаш/таққослаш бўлиб, асл "иллат"/сабабга кўра айтиш мумкинки, унда "ижтиҳод ва қиёс"лар иштирок этади. Икковининг фарқи шуки, қиёсий таҳлилсиз ижтиҳодни ажратиб бўлмайди. Ёхуд ижтиҳодсиз бирор нарсани қиёслаш/таққослаш амри маҳол. Ижтиҳод қиёсга кўра

¹⁷ ابو الحسن ماوردي. أدب القاضي. بغداد: [محى هلال السرحان]. 1971. 1-جوز. ص. 451.

ابو الحسن ماوردي. أدب القاضي. بغداد: [محى هلال السرحان]. 1971. 1-جوز. ص. 451.

¹⁸ .. 704-488

¹⁹ 488 – 534

нарсаларни манбанин тез аниқлаши ҳақида кейинроқ маълум қиинади. Худди шунингдек, қачонки, нарса ва ҳодисалар борасида ижтиҳод юритсак қиёсга дуч келамиз.

Ижтиҳод²⁰ усусларини асослашда келтирилган Қуръони карим сурә ва оятлари фасллар кесимида: Каҳф: 31; Духон: 53; Роҳман: 54; Даҳр: 21; Шуъаро: 182; Иброҳим: 4; Фасл: Жавозун ижтиҳодул анбиё: Нажм: 3; Анбиё: 78-79., тақрор; Фасл: 1-Жавозул ижтиҳоди фи заманил анбияи; Фасл: 2-Вужуҳул ижтиҳод: Моида: 4; Бақара: 237., 236., 196; Талоқ: 7; Наҳл: 16; Фасл: 3-Ма яжибу фил ижтиҳод; Фасл: 4-фи ҳукмил ижтиҳод;;

Фасл: “ал-Истинбот”:²¹ 1241-фикрат: Зотан, ислом ҳуқуқи қиёсий манбаларидан иккинчи далили бу – Қиёснинг муқаддима усулидан бўлғаннинг иккинчисини муқаддимаси – ал-Истинбот” (“тажрибалар ва кузатувлар йифиндисидан ҳосил бўлған қашфиёт демакдир”). Бас у “Ижтиҳод” натижаларидан ҳисобланади. “Қиёс” учун восила/боғловчи вазифасини бажарувчи ислом ҳуқуқи манбаларини тўлдирувчи бир фаръий/жузъий восита саналади. Зеро, янгидан янги ва энг янги маъноларни ихтиро \истинбот этишдан сўнг “Қиёс”нинг саҳиҳ-ишончли чиқишини таъминлашга эришиш\ восил бўлиш, далиллар келтириш ижтиҳод воситасида келтириш \изланиш/тадқиқот, хатти ҳаракат олиб бориш, энг янги маънолар ва хулоса/истинботларга эриштиради. Шу билан бирга ижтиҳод олиб боришаaslай манба бўлган “Қиёс”нинг воситалари орқали ҳақиқатга восил бўлиш ислом ҳуқуқининг фаръий/жузъий далилларидан бўлган “Истинбот” орқали бўлади.

1242-фикрат: “Истинбот” – “алфоз ун-Нусус” \ Аллоҳнинг каломи бўлган Қуръони карим сураларилаги ҳикматли лафз\сўзлардан ишлаб чиқилган аксар маъонийларни истихрож қилиш билан шуғулланадиган илм бу “Истинбот” усули ҳисобланади. Сувни ердан қазиб чиқаришдан олинган бу калима – “истинбот” - манбаъдир. У шундай нарсаки, маъдан\кондан дурру гавҳарлар, хазиналар олиб чиқишдан истихрож\пайдо бўлган нарсага “истинбот” дейилади. Истинбот бу маъдандан отилиб чиқсан сув “ан-набата” деб номланади. Ўша маъдандан ўзлари учун фойдани истихрож\алоҳида эътиборга молик нукталарни олиб чиқсан нарса билан номлаганидек сувни ер юзига олиб чиқилиши ҳолати асосида шу иш фаолиятидан келиб чиқиб аталган. Ал-Асмоу ва-л-Маъоний:

1243-фикра: Аллоҳу таъоло аълом\машҳур аҳком оятларида ўз Ислами ва унинг мъноларни маълум қилган.

1244-фикра: Аллоҳнинг Ислами бадиҳий\ исбот талаб қилинмайдиган, ҳамма учун тушунарли, маълум бўлган зоҳирий алфозларда келган.

1245-фикра: Истинбот илми воситасида алфозларнинг ботиний\ёпиқ ҳолда келган маънолар хусусиятини қашф этиб ўрганади.

1246 – фикра: Бас, мутаъаддий\таъсирчан маънога эга бўлишига кўра, алфознинг маъноси қисқартирилган исм асосида ҳукм\хулоса қилинади. Гўёки, таъаддий Исламдан олинган ҳукм билан номлаш ҳақли маънени келтириб чиқаради. Умумийликка кўра, ўз хусусиятига биноъян бир тўхтамга келинган\вуқуф номи билан номлаш таъаддий маъносини келтириб чиқаради.

1247-фикра: Агарда, исмлар ўзига хос тобе маънолар мавжуд бўлган тақдирда. Албатта бу маъно учун исмда муставдиъа\яширин омонат қўйилган исмнинг ўзига хос маъноларини а мужассам этган тушунчаси бордир. Бас шунга кўра, шубҳасиз исмлар ўзига

²⁰ ابو الحسن ماوردي. أدب القاضي. -بغداد:المحي هلال السرحان. 1971. 1-جوز. ص...534-548.

²¹ ابو الحسن ماوردي. أدب القاضي. -بغداد:المحي هلال السرحان. 1971. 1-جوز. ص. 535-548 .

бир қанча маъноларни қамраб олувчи, улар ҳаргиз ўзидан бошқа нарсалар маъноларига таъсир қилмайди. Бас, исмдаги қатор тарқоқ маъноларни бир тизимга келтириб ўтдик. Зотан у исмдаги маънолар ўзига хос аҳкомларни мужассам этган бўлади. Юқорида келтирилган маълумотлар исмнинг бирор нарса\аҳком\тушунчага эгалиги, кафолатланган, қиёсий исбот талаб қилинган ҳужжатлар мажмуъи эди...

Истинбот²²: усууларини асослашда келтирилган Қуръони карим сурга ва оятлар фасллар кесимида;; Фасл: Исботул иллат бил истинбот ва турукил истидлол: Ҳашр: 7; Мойда: 91; Фасл: Таърифул қиёс: Ёсин: 78-79; Рум: 28; Нисо: 83; Бақара: 144., 150; Мойда: 95; Нисо: 25., 59; Исрө: 36; Юнус: 59; Бақара: 275; Фасл: ал-Қиёсу ван-наас: Залзала: 7-8; Оли Имрон: 75; Нисо: 25; Жумъа: 9; Фасл: ал-Қиёсул хафаа: Нисо: 23; Талоқ: 6; Фасл: Қиёсуш шибҳ;; Фасл: Қиёсут тақриб: Қориъа: 6-9; Мойда: 95; Фасл: Ҳал тусбитул Асмои вал ҳудуд вал мақодир бил қиёс?: (Қиёс масаласида) Шуруту жавозу валоятул қозий;; Фасл: Нисо: 33; Фасл: Мойда: 51; Тавба: 29; Фасл: Ҳужурот: 6; Бақара: 282; Фасл: Зумар: 9; Фасл:; Фасл: Тақлидул мағзулил қазо маъна вужудил афзал:;

Ибтолил истиҳсон\“Истиҳсонни йўққа чиқариш”²³: Масъала: 1650-фиқра: Шофиъий р.а. айтади: бирор нарса Қиёссиз яхшилиги\ истиҳсонини билиш мумкин эмас. Агар чандики, бу жоиз бўлсайди, ислом динидаги шариъат меъёрларига кўра жоиз бўлади.

1651-фиқра: Аммо Истиҳсон(яхшилик умид қилинган). Унданаи нарсалар усул далилларга кўра ижобати кўриб чиқилади, “истиҳсонул ъуқул”\истиҳсонни белгилашда у учун ақлларда бир яқин асос, сабабга муҳтожлик бор. Бас у яқинроқ ҳужжати бўлиб, унга барча мазҳаб уламолари мутафаққун ўзайх/яқдил фикрга келишлари шарт бўлади, унга амал қилиш вожибу лозимдир.

1652-фиқра: Аммо “Истиҳсонул ъуқул”\энг яхши ақл шундай нарсаики, қачонки, усул далиллари мувофиқ келмаса, ёки Шариъатнинг барча аҳкомлари\манбаларида у тўғрисида бирор ҳужжат бўлмаган тақдирда кўлланилади.

1653-фиқра: “Далоилул усулуш шаръийай”\шариъат эътироф этган далилларга кўра, амал қилиш энг афзал вожиб ишдир. Яна у мусулмон кишилар зиммасида олиб борилган ақлли ишлари ичидаги энг аҳсан\яххисидир.

1654-фиқра: Абу Ҳанифа айтадики, “ал-Истиҳсон” шариъатда ҳужжатдир, Аҳкомуш шариъанинг вожиб амалларидан биридир.

1655-фиқра: фиқҳ асҳоблари ўз мазҳаби баёнига кўра (“истиҳсон” тўғрисида) ихтилофга бордилар:

1656-фиқра: уларнинг баъзилари айтишича: иккита нарсани қиёслашдан кўра “истиҳсон”га кўра ҳукм чиқариш энг кучли амалдан биридир.

1657-фиқра: Ва ушбу ҳаракат\“истиҳсон”га амал қилиш албатта бизни энг эзгу нарсаларга мувофиқликда эришишимизда бир восита ҳисобланади.

1658-фиқра: уларнинг баъзилари таъкидлашича: У\“истиҳсон” бир “иллат”ни ўзига хос жиҳатлари билан ўрганишда гўёки, белгиланган нарсанинг зарраларигача ажратиб тадқиқ этишга ўхшайди ҳамда агар чандики, ёруғлик нурини барча “иллат”\сабаб оқибат, оғирликларига аниқлик киритиш ўлчов воситаси бўлсайди уни хам ўлчаш мумкин бўларди.

²². 535 -649 ابو الحسن ماوردي. أدب القاضي. بغداد: المحيى هلال السرحان. 1971. 1-جوز. ص.

²³ 649-700.... ابو الحسن ماوردي. أدب القاضي. بغداد: المحيى هلال السرحان. 1971. 1-جوز. ص.....

1659-фикра: бу ер\”истихсон” борасидаги асл ихтилофимиз шуки, бундан бошқа мавзуу келтирилгани ҳисобига у ҳаңда гап бўлиши мумкин эмас.

1660-фикра: уларнинг баъзиларга кўра айтилса, иккита заъиф нарсани таққослаш “ақво”\афзалигини тарқ этиш тўғри бўлади қачонки “ҳасан”\яхшиликка эришиладиган бўлинсагина. Бундай вазият гўёки икки зинокор фохишанининг пана-пастқам, бурчак-бурчакларда амалга ошираётган иши устида шаҳодат келтиришга ўхшайди.

1661-фикра: у ер\”истихсон” ҳақидаги ихтилофимиз шуки, шубҳасиз бизнинг (шофиийлар ёхуд Мовардий - ЖЗМ) фикримизча, “қиёсайн”\икки нарсани бир-бира га таққослаш\киёслаш “ақво”\энг кучли далилдир, икки заъиф нарсадан бирини “аҳсан”\афзал деб кўрсатишдан кўра.

1662-фикра: яна уларнинг баъзилари айтганидек, у кўпинча ақлдаги “зонна”\шубҳа ва гумонли (назарий, тарихий нарсаларни)ни дафъ этишда ва “ҳассана”\яхшиrok нарсани аниқлаштиришда далил ва исботсиз ҳамда аслият(4 усул)сиз нарса ҳодисаларга аниқлик киритишда ишлатилгани маъқулроқдир, агар имкон бўлса “далоилуш шаръул усул”дан бирор нарса воситасида уни дафъ этса бўларди.

1663-фикра: [ушбу] юқорида келтирилган қавлларнинг барчаси “афсад”\фасод: қонун-қоидадан ташқари тартибсиз гаплар йиғиндисидир.

“Ибтолул истиҳсон”\“Истиҳсонни йўққа чиқариш”да мазҳаббошилар ва мазҳабдошлар ўртасида келтирилган қимматли маълумотлар ҳам худди шундай қиёс усуллари: ижтиҳо, истинбот, истиҳсон, истишорат, истидрок каби мавзулар ҳақидаги асосли эътиrozлар ва ижобий мунозара ва мужodalали фикрлар билан бойитилган, қуйидаги матнларда келтириб ўтилганини таъкидлаш ўринли:

فصل: رابع – القياس...؛ الاجتہاد...؛
1 – من يجوز له الاجتہاد...؛ المجتهد في جميع الاحکام...؛ فصل...: جواز اجتہاد الانبیاء...؛ فصل: جواز الاجتہاد في زمن الانبیاء...؛ فصل: 2 – وجوه الاجتہاد...؛ فصل: 3 – ما يجب في الاجتہاد...؛ فصل: 4 – في حکم الاجتہاد...؛... .

فصل: الاستنباط...؛ الاسماء والمعنى...؛ شروط صحة المعياني و العلل...؛ فصل: ثبات العلة بالاستنباط و طرق الاستدلال...؛ فصل: تعريف القياس...؛ ادلة من نفي القياس...؛ فصل: القياس والنصل...؛ اقسام القياس...؛ قياس المعنى...؛ اقسام القياس الجلي...؛ فصل: القياس الخفي...؛ فصل: قياس الشبه...؛ قياس التحقيق...؛ فصل: قياس التقریب...؛ فصل: هل تثبت الاسماء والحدود والمقادير بالقياس؟...؛ استشارة المختلفين من اهل الاجتہاد: مسألة...؛ الفرق بين النظر و الجدل...؛ الفرق بين الدليل والحجة...؛ الفرق بين النص والظاهر...؛ الفرق بين الفحوي و لحن القول...؛ تفرد الحاکم باجتہاد...؛

Абулҳасан Мовардийнинг “Усули шаръиййа” таълимоти 4-манбаси – асл илдизидан бири “ал-Қиёс”да ҳам Куръони каримдаги Каҳф, Духон, Роҳман, Даҳр, Шуъаро, Иброҳим, Нажм, Анбиё, Моида, Бақара, Талоқ, Наҳл, Ҳашр, Ёсин, Рум, Нисо, Исро, Юнус, Залзала, Оли Имрон, Жумъа, Талоқ, Қориъа, Тавба, Ҳужурот, Зумар, Сод, Шўро, Қиёмат, Ҳуд, Анбиё каби суралари ва оятларидан асослар келтирган. Олим уларни ўз ижтиҳодларига кўра: Ижтиҳод, Истинбот, Ибтолил истиҳсон, истидрок каби мавзуларда қуйидагича қайд этади.

Ибтолил истиҳсон²⁴ усулларини асослашда келтирилган Куръони карим сурга ва оятлари фасллар кесимида: Нисо: 59., 83; Сод: 26; Шўро: 10; Нисо: 82; Қиёмат: 76; Зумар: 18; Бақара: 178; Ҳуд: 65; Анбиё: 78-79; Фасл: Анвоъун қовалай аш-Шофеъий: Бақара: 282; Талоқ: 2; Нисо: 43; Моида: 7; Бақара: 196; Нисо: 12; Фасл: Нисо: 95; Фасл: таржиматул волид вал валад маръят;; Фасл: Иза кана аҳадун ал-хосмайни аъжамийян:;....тамом.

²⁴ ابو الحسن ماوردي. أدب القاضي. بغداد: محي هلال السرحان. 1971. 1-جزو. ص....649-700.

Юқорида көлтирилгандык кимматли маңлумоттарға таяниб айтиш мүмкінки, ҳеч ким Абулхасан Мовардийчалик “Усули шаръийай” далиллари/ истиддолларини ишлаб чиқмаган, чиқкан бўлса-да унда: Китоб, Суннат, Ижмоъ, Қиёс усулларига бу олим каби қайтадан эътибор қаратиш орқали Қуръони карим сурә ва оятларидан етарлича самарали фойдаланиш кўрсатмаларини бермаган [16]. Умуман олганда мазкур 4та мавзуларни асосли ишлаб чиқиши орқали Қуръони карим илми ривожига ҳисса қўшган. Манбада 46та сурә ва 148та оятга, 189 бора қайта-қайта мурожаатини қўйидагича изоҳлаш мүмкин.

“Усули шаръийай”да сурә ва оятларни Китоб, Суннат, Ижмоъ ва Қиёсда көлтирилишига кўра, қўйидаги тартибида қайд этиш ўринли: 1.21.Анбиё, 78-79, 78-79; 2.6.Анъом: 38, 141, 141, 151, 141; 3.8.Анфол: 65, 66; 4.33.Аҳзоб: 49, 21; 5.46.Аҳқоф, 14; 6.2.Бақара: 228, 228, 43, 43, 275, 43, 196, 229, 282, 196, 187, 222, 233, 106, 180, 180, 240, 184, 185, 221, 234., 240., 281, 283, 222, 143, 269, 237, 236, 196, 144, 150, 275, 282, 178, 282, 196(37марта); 7.44.Духон, 53; 8.76.Даҳр\Инсон, 21; 9.36.Ёсин, 78-79; 10.45.Жосия: 29; 11.62.Жумъя, 9; 12.99.Залзала, 7-8; 13.39.Зумар, 9, 18; 14.14.Иброҳим: 4; 15.17.Исрө, 31, 33, 79, 36; 16.18.Каҳф, 31; 17.31.Луқмон, 15; 18.19.Марям: 1; 19.23.Муъминуун, 5-6; 20.58.Мужодала, 12, 13; 21.73.Муззаммил, 20, 20, 20, 2; 22.60.Мумтаҳана, 10; 23.5.Моида: 33-34, 38, 37, 6, 89, 101, 95, 36, 89, 90, 5, 67, 4, 91, 95, 95, 51, 7(19марта); 24.47.Мұхаммад, 18; 25.53.Нажм, 3; 26.27.Намл: 101; 27.16.Наҳл: 123, 101, 44, 16; 28.4.Нисо: 23, 11, 25, 77, 77, 77, 43, 23, 92, 92, 23, 11, 12, 186, 11, 11, 15, 23, 15, 59, 115, 83, 25, 59, 25, 23, 33, 59, 83, 82, 43, 12, 95(33марта); 29.24.Нур: 2, 56, 56, 56, 33, 4-5, 4, 2; 30.3.Оли Имрон, 75, 7, 7, 103, 110, 18, 58, 75; 31.55.Роҳман, 54; 32.30.Рум, 28; 33.38.Сод, 26; 34.37.Соффот, 102; 35.9.Тавба: 5, 36, 29; 36.65.Талок, 2, 4, 7, 6, 2; 37.113.Фалақ: 1; 38.42.Шўро: 10, 1, 10; 39.26.Шуъаро, 182; 40.10.Юнус, 15, 59; 41.101.Қориъа, 6-9; 42.75.Қиёмат, 76; 43.22.Ҳажж: 36, 52; 44.59.Ҳашр, 7, 7; 45. 11.Ҳуд, 97, 65; 46.49.Ҳужурот. 6, 6; Шундан энг кўп оят иқтибос олинган суралар: 2.Бақара: (37марта); 4.Нисо: (33марта); 5.Моида: (19марта);

Ўз навбатида мазкур 46та: 1.Анбиё, 2.Анъом, 3.Анфол, 4.Аҳзоб, 5.Аҳқоф, 6.Бақара, 7.Духон, 8.Даҳр\Инсон, 9.Ёсин, 10.Жосия, 11.Жумъя, 12.Залзала, 13.Зумар, 14.Иброҳим, 15.Исрө, 16.Каҳф, 17.Луқмон, 18.Марям, 19.Муъминуун, 20.Мужодала, 21.Муззаммил, 22.Мумтаҳана, 23.Моида, 24.Мұхаммад, 25.Нажм, 26.Намл, 27.Наҳл, 28.Нисо, 29.Нур, 30.Оли Имрон, 31.Роҳман, 32.Рум, 33.Сод, 34.Соффот, 35.Тавба, 36.Талок, 37.Фалақ; 38.Шўро, 39.Шуъаро, 40.Юнус, 41.Қориъа, 42.Қиёмат, 43.Ҳажж, 44.Ҳашр, 45. Ҳуд, 46.Ҳужурот каби суралар “Усули шаръийай” мезонлари: Китоб, Суннат, Ижмоъ ва Қиёс мавзулари кесимида тақорорий жиҳатдан таққосласак улар қўйидаги тартибида 78бора зикр этилганини кўриш мүмкин, жумладан:

Китоб: 1.Жосия, 2.Анъом, 3.Шўро, 4.Бақара, 5.Наҳл, 6.Нисо, 7.Моида, 8.Аҳзоб, 9.Тавба, 10.Нур, 11.Ҳажж, 12.Муззаммил, 13.Исрө, 14.Оли Имрон, 15.Талок, 16.Мұхаммад, 17.Аҳқоф, 18.Марям, 19.Намл, 20.Юнус, 21.Мумтаҳана, 22.Анфол, 23.Мужодала, 24.Соффот, 25.Муъминуун, 26.Фалақ;

Суннат: 1.Наҳл, 2.Ҳашр, 3.Моида, 4.Ҳужурот, 5.Бақара, 6.Нисо, 7.Аҳзоб, 8.Ҳуд, 9.Нажм;

Ижмоъ: 1.Луқмон, 2.Нисо, 3.Оли Имрон, 4.Бақара;

Қиёс: 1.Каҳф, 2.Духон, 3.Роҳман, 4.Даҳр, 5.Шуъаро, 6.Иброҳим, 7.Нажм, 8.Анбиё, 9.Моида, 10.Бақара, 11.Талок, 12.Наҳл, 13.Ҳашр, 14.Ёсин, 15.Рум, 16.Нисо, 17.Исрө, 18.Юнус, 19.Залзала, 20.Оли Имрон, 21.Жумъя, 22. Қориъа, 23.Тавба, 24.Ҳужурот,

25.Зумар, 26.Сод, 27.Шўро, 28.Қиёмат, 29.Худ каби суралар асарда қайд этилганини эътироф этиш жоиз.

Мазкур “Адабул қози”даги Китоб, Суннат, Ижмоъ ва Қиёс мавзуларининг асосий мезонларини ишлаб чиқишида далил ва истидлол сифатида этилган Қуръони карим сураларини ўз навбатида нозил бўлганлик жиҳати Маккий ва Маданийлик бўйича тақсимласак, улар моҳиятан ўзига хос ижтимоий, тарихий, илохий, сиёсий, ҳуқуқий, ҳарбий хусусиятларга эга ҳисобланади.

Маккий суралар: 1.6.Анъом, 2.10.Юнус, 3.11.Худ, 4.14.Иброҳим, 5.16.Наҳл, 6.17.Исро, 7.18.Каҳф, 8.19.Марям, 9.21.Анбиё, 10.23.Мұмминуун, 11.26.Шуъаро, 12.27.Намл, 13.30.Рум, 14.31.Луқмон, 15.36.Ёсин, 16.37.Софбот, 17.38.Сод, 18.39.Зумар, 19.44.Духон, 20.46.Аҳқоф, 21.53.Нажм, 22.73.Муззаммил, 23.75.Қиёмат, 24.101.Қориъа, 25.113.Фалак; шулар жумласидан;

Маданий суралар: 1.2.Бақара, 2.3.Оли Имрон, 3.4.Нисо, 4.5.Моида, 5.8.Анфол, 6.9.Тавба, 7.22.Ҳажж, 8.24.Нур, 9.33.Аҳзоб, 10.42.Шўро, 11.45.Жосия, 12.47.Мұхаммад, 13.49.Ҳужурот, 14.55.Роҳман, 15.58.Мужодала, 16.59.Ҳашр, 17.60.Мумтаҳана, 18.62.Жумъа, 19.65.Талок, 20.76.Даҳр\\Инсон, 21.99.Залзала шулар жумласидан.

Юқорида келтирилган баҳс-мунозара ва қиёсий, илмий далиллардан олинган хуносаларга кўра, айтиш жоизки, муаллифнинг Қуръони карим суралари ва оятлари устида изчил тадқиқотлар олиб боргани натижасида муаммога ечим берилганини англаш ўринли. Бу эса ўз навбатида қуръоншунослик ривожига ҳисса қўшиш билан бирга ижтиҳод илмини асосли тараққий эттириш ва ўрганиш усууллари ва тадқиқот майдони сферасини кенгайтириш, алалхусус воқея ва ҳодисларни мужтаҳид аллома сифатида илмий жиҳатдан жиддий таҳлил этганини қўриш ва тасдиқлаш мумкин [17].

Алломалар ўз навбатида ислом ҳуқуқшунослиги ривожига ўз йирик ҳиссаларини қўшганлари каби Абулҳасан Мовардий ҳам “Усулул фикҳ” ва “Фуруъул фикҳ” йўналишларини қайта таҳрирдан ўтказиб, ўзаро муштарақ ҳолга келтиргани, яна-да янги фан соҳаси саналган “Усули фикҳ” фанидан ажратиб кенгайтирган, алоҳида фан соҳаси сифатида ривожлантиргани салтанат бошқарувига бағишлиланган - “Сиёсий фикҳ” йўналишига асос солиш, бир қанча илмий манбаларни яратишганлар [18]. Шундай алломалардан Абулҳасан Мовардий ўзининг ислом ва мусулмон ҳуқуқи илмий мероси: “Усули фикҳ”, “Фуруъул фикҳ” ҳамда “Сиёсий фикҳ”га оид фикҳий асарлари: “ан-Нуқат вал ъуюн фи тафсирил Қуръон”, “ал-Иқнаъ”, “Адабул қози”; “Адабул вазир”; “Насиҳатул мулук”; “Сиёсатул мулук” “ал-Аҳқомус сultonийя вал-валоётуд динийя”; “ал-Ҳовиййил кабир”, “Туҳфатул мулукийяя фил адabis сиёсийя” каби илмий мерос қолдирганини қўриш мумкин. [7]

Абулҳасан Мовардийнинг илмий меросида математик ҳисобларга кўра айтиш мумкинки, Қуръони каримдаги 100дан зиёд сура ва ундаги 5700тадан зиёд оятлар, 8000га яқин ҳадиси шарифларни истидлол сифатида келтириш орқали 70.000га яқин ижтимоий муаммоларга ечим берганини қўриш мумкин. Шу асосда у ўз илмий меросида қуръоншунослик ривожига ҳисса қўшган ва қуръоншуносликнинг ўрни бениҳоя олий мақом ўрин тутган [19].

Хулоса қилиб айтганда, мазкур ислом ҳуқуқи манбаларининг яратилиши, шарҳланишида юқорида қўриб чиқилганидек, куйидаги усууллардан фойдаланилган: араб тили ва грамматикаси, Ислом ҳуқуқи манбаъшунослиги ва атамашунослигига оид: Қуръон,

Суннат, Ижмо, Қиёс, Истисҳоб, мубоҳ, фарз, вожиб, суннат, мандуб, мустакраҳ, ислом, шаръий, усулул фиқҳ – ислом ҳуқуқи назарияси, фуруъул фиқҳ – шпъий ҳукмларнинг амалиёти, луғат, нахв, сарф, аср, ахл, рай, ақл, нақл, адилла, ҳадис, тобеъ, масала, муаммо, ҳалол, ҳаром, фикр, хилоф, далил, жавоб, қиёс, балоғат, асос, оят, сура, омм, хос, вусул, фусул, усул, услуг, фиқҳ, факих, фуқаҳо, илм, уламо, аллома, усулул фиқҳ, фуруъул фиқҳ, сахих, заъийф, мазҳаб, мабсут, маҳсул, масолиҳул муташобиҳ, муфассар, мужмал, мурсала, мунозара, муноқаша, мутакаллим, мұттамад, минҳож, мужтаҳид, мужодала, мантиқ, мувоғиқ, мусулмон, манфаат, мадраса, мінтака, мұхқам, маҳқум, мұттабар, мұхокама, имом, олим, ижтиҳод, истиъора, истидлол, истехсон, истислоҳ, истишора, ҳукм, аҳком, иҳком, фатво, исбот, бурхон, ҳужжат, субут, тадқиқ, таҳлил, таққос, таъриф, таълиф, таълийқ, таъоруз, тақлийд, талвийх, таржийх, тавзийх, танқийх, тақвийм, таҳрийр, тағсир, таъвийл, қашф, шарх, ақийда, калом кабилардан истифода этганини англаш мүмкін. Кейинги илмий мақолаларимзда юқоридаги усулларга қайтиб, янада кенгрөқ тағсилотларини беришимиз мүмкін [20].

REFERENCES

1. Жўраев З.М. Ал-Мовардийнинг ”Ал-Аҳком ас-султониййа” асари – мусулмон Шарқи давлат бошқаруви тарихига оид мұхым манба (XI аср). Ихтисослик: 24.00.01 – Ислом тарихи ва манбашунослиги. Тарих фанлари бўйича фалсафа доктори (PhD)Автореферат ва диссертация., - Тошкент: “Zamon Poligraf”, 2019. - 46 б.
2. Жўраев З.М.Марказий Осиёдан етишиб чиққан аллома Абулҳасан Мовардийнинг илмий мероси: “Одоб ал-қози” асари қуръоншунослиги ва манбашунослиги. – Тожикистан: Панжикент, педагогика институти, 2022. – Б.230-240 .
3. Абулҳасан Мовардий. Адабул қози. – Ирок/Бағдод: 1971. Матбатуул иршод, - Б.282. Фасл: Аҳкомул оёт.;
4. Жўраев З.М.Мовардийнинг Шарқ давлатчилик таълимоти (Х – XI асрлар). – Тошкент: Алишер Навоий номидаги Ўзбекистон Миллий кутубхонаси нашриёти, 2015. – 310 б.
5. Абулҳасан Мовардий. Адабул қози. – Ирок/Бағдод: 1971. Матбатуул иршод, -Б.273. Фасл: Усули шаръ хақида назарий билимлар.;
6. Абулҳасан Мовардий. Адабул қози. – Ирок/Бағдод: 1971. Матбатуул иршод, - Б.277- 280. Фасл: ал-Усулуш шаръийа.;
7. Шайх Мухаммад Содик Мұхаммад Юсуф. Усулул фиқҳ. – Тошкент: “Hilol-Nashr”, 2019. – Б.15-24.
8. Жўраев З.М. Ал-Мовардийнинг “ал-Аҳком ас-султониййа” асари – мусулмон Шарқи давлат бошқаруви тарихига оид мұхым манба (XI аср). Ихтисослик: 24.00.01 – Ислом тарихи ва манбашунослиги. Тарих фанлари бўйича фалсафа доктори (PhD) Автореферат., – Тошкент: “Zamon Poligraf”, 2019. - 46 б.;
9. Шайх Мухаммад Содик Мұхаммад Юсуф. Усулул фиқҳ. – Тошкент: “Hilol-Nashr”, 2019. – Б.15-24.;
10. Қуръони карим 45-Жосия сураси: *Жосия – тиз ҷўкиб ўтирувчи деган маънони билдиради. Суранинг 28-оятида қиёмат куни ҳар бир уммат ўз тақдирни нима бўлишини кутиб, тиз ҷўккан ҳолда ўтиришилари тасвирланган. Шу сабабли сурага мазкур ном берилган. Сурада Исроил авлодининг Аллоҳга нисбатан итоатсизлик ва*

ношукурчиллари, умуман, инсоннинг дунё бойлигига ортиқча меҳр қўйшии ва баҳиллик қилиши мудҳии оқибатларга олиб келиши ҳақида танбеҳ берилган.

11. Қуръони карим, 6-“Анъом” сураси: “Анъом” – чорва моллари. Улар ҳақида бир неча ояллар бўлгани учун сура шу ном билан аталган. Сурада Ислом ақидаасослари, шариат аҳкомлари, оиласий масалалар, жиҳод аҳкомлари, гайридинларга доир кўрсатмалар, қиёмат, охират, пайғамбарлар, дунё ва ҳаёт моҳиятига тааллуқли маълумотлар ўз ифодасини топган.

• *Бу ердаги ўҳишатиши, албатта, ҳамма жиҳатдан эмас, балки хилқат, ҳаёт, ўлим, Аллоҳга эҳтиёжли бўлиши, Уни таниб, ҳамду сано ва тасбеҳ айтиши, бир-бирлари билан яқин алоқада бўлиши ва кўп сифатларда улар билан инсонлар ўртасида ўҳашалик бор. Паррандалар сафига сувдаги жониворлар ҳам киради. Зеро, улар ҳам худди қушлар ҳавода сузганидек сувда сузуб юрадилар (Хз.).*

12. Қуръони карим 42-Шуро сураси: Шуро – маслаҳат, кенгаши демакдир. Сурада мусулмонлар диний ва дунёвий ишларини ўзаро маслаҳат ва кенгаши асосида амалга оширишилари мақтоворга сазовор экани айтилади. Шунингдек, унда қиёмат, жаннат, дўзах, тавҳид, имон, куфр, ширк, зулм каби тушунчаларнинг Ислом таълимоти бўйича кенг тафсилоти ва бир неча машҳур пайғамбарларнинг номлари ҳамда охиратда бўладиган воқеалар зикр этилади.

13. Аллоҳу таоло Қуръони карим 50-Қоф сураси: 45-оятида айтади:

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَوْلُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَارٍ فَذَكِّرْ بِالْفُرْقَانِ مِنْ يَخَافُ وَعَيْدٌ

Биз улар (кофирилар) айттаётган гапларни яхши билурмиз. (Эй, Мұхаммад!) Сиз уларнинг устида туриб (имонга) мажбурловчи/зўрловчи эмассиз. Бас, ушибу Қуръон билан Менинг ваъид\таҳдидимдан қўрқадиган кишиларга насиҳат қилинг! (Бу ўйлаб қўриладиган мавзу экан. Сиёсий-хукукий жиҳатлардан иёсий ўрганиш талаб этиладиган Қуръони карим ояти каримаси - ЖЗМ.)

14. Абулҳасан Мовардий. Адабул қози. – Ирок/Бағдод: 1971. Матбатуул иршод, - Б.277-280. Фасл: ал-Усулуш шаръийа.;

15. Juraev, Z. M. (2019). The intention – a choice or the doctrine of election in Mavardi product «A lahkom-as-sultoniya va-l-valoyot ad-diniya». ISJ Theoretical & Applied Science, 07 (75), 446-453. Soi: <http://s-o-i.org/1.1/TAS-07-75-72> Doi: <https://dx.doi.org/10.15863/TAS.2019.07.75.72> Classifiers: Geography. History. Oceanology. Meteorology. National University of Uzbekistan, Senior lecturer, Tashkent, Republic of Uzbekistan. The intention – a choise or the doctrine of election in Mavardi product “Al-ahkom as-sultoniya va-l-valoyot ad-diniya”. // International Scientific Journal. Theoretical & Applied Science. International Academy of Theoretical & Applied Sciences Technology and Sciense. – USA – Philadelphia, N 07 (75) 2019. – P. 446 – 453. p-ISSN: 2308-4944 (print) e-ISSN: 2409-0085 (online) Year: 2019 Issue: 07 Volume: 75 <http://t-science.org/> <http://dx.doi.org/10.15863/TAS> SOI: 1.1/TAS. DOI: 10.15863/TAS. E-mail: T-Science@mail.ru Editorial office: <http://T-Science.org> pone:+777727-60681 Impact Factor ICV = 6,630, Impact Factor ISI = 0.829. (8.716) based on Iternational Citation Report (ICR). QR – Issue QR – Article Impact Factor: ISRA (India) = 3.117 ISI (Dubai, UAE) = 0.829 GIF (Australia) = 0.564 JIF = 1.500 SIS (USA) = 0.912 РИНЦ (Russia) = 0.156 ESJI (KZ) = 8.716 SJIF (Morocco) = 5.667

- ICV (Poland) = 6.630 PIF (India) = 1.940 IBI (India) = 4.260 OAJI (USA) = 0.350 Soi: <http://s-o-i.org/1.1/TAS-07-75-72> Doi: <https://dx.doi.org/10.15863/TAS.2019.07.75.72> C.
16. Ziyovuddin Juraev. Studying Of Mavardi's Work "Al-Ahkom As-Sultoniyva Va-l-Valoyot ad-Diniyya" The Original State Governing And Political – Legal Doctrine. The American Journal of Social Science and Education Innovations (ISSN – 2689-100x). Published: April 17, 2021 |Pages: 55-63. Doi: <https://doi.org/10.37547/tajssei/Volume03Issue04-08>. Impact Factor 2021: 5.857. OCLC – 1121105668. Journal Website: <http://usajournalshub.com/index.php/tajssei>. Doctoral Student, Departament Of Islamic Studies And ICESCO Study Of Islamic Civilization, Faculty Of Islamic Studies, International Islamic Academy Of Uzbekistan, Associate professor Of "Source Studies", Faculty Of History, National University Of Uzbekistan Named After Mirzo Ulugbek, Uzbekistan. The Usa Journals Volume 03- issue 04-2021.
17. Ziyovuddin Muhitdinovich Juraev Associate Professor Of "Source Studies And Archival Studies", Faculty Of History, National University Of Uzbekistan Named After Mirzo Ulugbek. Doctor Of Philosophy (Phd) In History., Uzbekistan Oltinoy Masalievna Masalieva Associate Professor of History of Uzbekistan Uzbek State University of World Languages, Uzbekistan. Eleven Ahmad Pilgrimage And Seal And Flag Of Victory. The American Journal of Social Science and Education Innovations (ISSN – 2689-100x) Published: December 11, 2020|Pages: 43-50 Doi: <https://doi.org/10.37547/tajssei/ Volume02Issue12-09>. IMPACT FACTOR 2020: 5. 525 OCLC – 1121105668 editor@usajournalshub.com www.usajournalshub.com/index.php/tajsseiSJIF 2020: 5.525 ISSN: 2689-100X Crossref The USA Journals Volume 02 Issue 12-2020 43. Journal Website: <http://usajournalshub.com/index.php/tajssei>. Copyright: Original content from this work may be used under the terms of the creative commons attributes 4.0 licence.
18. Abulhasan Movardiy ilmiy merosidaqur'onshunoslik rivoji: "al-Ahkom as-sultoniyya va-l-valoyot ad-diniyya" asarida qur'onshunoslik va hadisshunoslik masalalari tahlili. Республика Онлайн Журнал. Science and education. Scientific journal. ISSN: 2181-0842: volume 4. April 2021.17. – B.557-575. www.openscience.uz
19. **SCOPUS N1.** Juraev Ziyovuddin Muhitdinovich. Journal of Critical Reviews. ISSN- 2394-5125 Vol 7, Issue 3, 2020. Review Article. Al-Ahkom as-sultoniyya va-l-valoyot ad-diniyya in source classification of world manuscripts study of Abulhasan Mavardi product. – 438-450 bb. International Islamic Academy of Uzbekistan, doctor of philosophy PhD in Histori and Source Studies of Islam, Senior teacher of the department "The Islamic Studies and studies of Islamic Civilization juraev741@mail.ru11, A.Kadiri. Tashkent, 100011, Uzbekistan. Acting associate professor of the Department "Source studies and archival studies" of the Faculty of history of the National University of Uzbekistan named after Mirzo Ulugbek. Received: 21.11.2019 Revised: 19.12.2019 Accepted: 17.01.2020. © 2019 by Advance Scientific Research. This is an open-access article under the CC BY license. <http://dx.doi.org/10.31838/jcr.07.03.82>. <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>. <http://dx.doi.org/10.31838/jcr.07.03.82>.
20. **SCOPUS N2.** Masalieva Oltinoy Masalievna Doctor of philosophy, associate professor, Uzbekistan state world languages university Department of history of Uzbekistan. Juraev Ziyovuddin Muhitdinovich Doctor of philosophy, associate professor, National university of Uzbekistan after named Mirzo Ulugbek Address: Uzbekistan,Tashkent, Yunusabad 11/52/25

Email: masaliyevaoltinoy@gmail.com. The Illumination of Bukhara Khans' Building Enterprise in the Some Historical Sources. TEST Engineering & Management. March - April 2020 ISSN: 0193-4120 Page No. 1803 – 1811. Article Info Volume 83 Page Number: 1803 - 1811 Publication Issue: March - April 2020. Article History Article Received: 24 July 2019 Revised: 12 September 2019 Accepted: 15 February 2020 Publication: 16 March 2020. Published by: The Mattingley Publishing Co., Inc

21. **SCOPUS N3.** Ziyovuddin Juraev1, Doctor of Philosophy PhD, International Islamic Academy of Uzbekistan, National University of Uzbekistan named after Mirzo Ulugbek Tashkent, Uzbekistan. Email: juraev741@mail.ru Oltinoy Masalieva2, Doctor of Philosophy PhD, Uzbekistan State World Languages University Tashkent, Uzbekistan. One of the Vital Educational and Scientific Heritage and the Development of Qur'anic Studies, 130. Ziyovuddin Juraev, Oltinoy Masalieva. (2022). One of the Vital Educational and Scientific Heritage and the Development of Qur'anic Studies. *International Journal of Early Childhood Special Education (INT-JECSE)*, 14(1):130-136. DOI: 10.9756/INT-JECSE/V14I1.221017
Received: 26.08.2021 Accepted: 18.11.2021. <https://www.int-jecse.net/abstract.php?id=408>; International Journal of Early Childhood Special Education (INT-JECSE), 14(1) 2022, 130-136 DOI: 10.9756/INT-JECSE/V14I1.221017;